

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad discentium utilitatem Expositus, In quo praecipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurrunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt duo Indices, unus Titulorum initio Operis, alter rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

Titulus VIII. De Schismaticis, & ordinatis ab eis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75232)

TITULUS VIII.

De Schismaticis, & Ordinatis ab eis.

SUMMARIUM.

1. Definitio Schismatici.
2. 3. Differentia à Seditione, & Hæresi.
4. Varietas.
5. 6. Potest dari sine Hæresi, sed non diu.
7. 8. 9. Quinam sint Schismatici?

Hæreticis affines sunt Schismatici, & Apostatæ, imò non infrequenter etiam Hæresis rei: quare ex ordine doctrinæ etiam de his agendum, hoc quidem Titulo de prioribus, de posterioribus in sequenti.

Quæritur 1. quid sit Schisma? *Schisma*, à quo *Schismatici*, Græca vox, idem, quod *Scissura* significat. In præsentis sumitur pro scissione, vel divisione, quâ se aliquis, vel aliqui dividunt ab unitate Ecclesiæ. Et hinc, quia unitas Ecclesiæ consistit tum in conversatione, seu communione membrorum inter se, tum in ordine ad unum Caput, quod est Christus, cujus vices gerit Summus Pontifex, scilicet ut in una Fidei doctrina, cultu Religionis, & in Spirituali regimine omnes fideles sint subiecti uni Capiti Ecclesiæ, nempe Romano Pontifici: hinc *Schismaticus* dicitur ille, qui subesse Summo Pontifici, & membris Ecclesiæ illi subiectis communicare renuit. Ipsum verò *Schisma* definitur poterit, quòd sit divisio, sive discessio ab unitate Ecclesiæ, quatenus hæc est Corpus Mythicum, ex universis fidelibus tanquam membris, & Romano Pontifice tanquam capite constans. Ira Sanch. l. 2. mor. c. 36. n. 1. Barbof. ad Rub. h. tit. n. 4. Gonzal. in c. 2. eod. n. 4. Passerin. in c. un. eod. in 6. n. 4. Zoel. hic n. 1. Pirhing n. 1. Engl n. 1. Schambog. n. 2. König n. 2. Reiffenstuel n. 2. & communiter DD. cæteri cum S. Thom. 2. 2. q. 39. art. 1.

Quæritur 2. quomodo differat Schisma à Seditione, & Hæresi? *Schisma* à Seditione differt; quia hæc dissensionem solum inducit in Corpore Politico, illa in Ecclesiastico. S. Thom. 2. 2. q. 42. art. 1. Farin. prax. crim. q. 184. n. 6. Wiestner hic n. 3. & alij passim. Ab Hæresi differt ex triplici capite. 1. Quia Hæresis ad Schisma se habet, sicut species ad genus: nam omnis Hæreticus est Schismaticus; quia ab Ecclesia Romana secundum aliquod dogma perversum se dividit: non tamen vice versa omnis Schismaticus est Hæreticus; quia potest aliquis credere omnes articulos Fidei, etiam illum, quo decernitur præsuprema potestas, & Primatus Papæ, R. P. Schmalzgrueber L. V. T. I.

10. Requisita, ut aliquis dicatur verè Schismaticus.

11. &c. Quinam non sint verè Schismatici?

16. Quale peccatum sit Schisma?

17. &c. Que ejus poenæ?

& tamen eidem ex perveritate voluntatis se nolle subijcere, nec alijs membris Ecclesiæ conjungi. Azor p. 1. l. 8. c. 20. q. 1. Sanch. l. 2. mor. c. 36. n. 8. Gonzal. in c. 2. b. tit. n. 3. Vallens. hic n. 1. Pirhing n. 2. Schambog. n. 3. König n. 7.

2. Hæresis per se, & directè opponitur Fidei, aliquem ejus articulum negando, vel de eo dubitando; Schisma autem Charitati Ecclesiæ unitatem tollendo, ut cum Doctore Angelico advertit Sanch. c. 36. cit. n. 7. Farin. n. 5. Barbof. ad Rub. h. tit. n. 5. Wiestner hic n. 2. Reiffenstuel n. 7. cum cit.

3. Schisma est via ad Hæresim, sicut amissio Charitatis ad amissionem Fidei; nam Schismaticus saltem in fine fingit Hæresim, ut rectè ab Ecclesia recessisse videatur. S. Thom. q. 39. art. 1. ad 3. Sylv. V. Schismaticus q. 1. Pirhing. Schamb. l. cit.

Quæritur 3. quotuplex sit Schisma? 4

1. Schisma aliud est Purum, aliud conjunctum cum Hæresi. *Schisma purum* non opponitur Fidei, sed Charitati, & Paci, quando scilicet aliquis ex sola malitia voluntatis non vult Summo Pontifici quâ tali obedire, vel reliquis membris unitus esse, ut si certum aliquod Regnum constituat sibi Archiepiscopum, vel Patriarcham, cui in Spiritualibus obediat, aut alios speciales Religionis cultus ab Ecclesia reprobatos adhibeat, & non obtemperet mandatis Pontificis quâ talis, quamvis de cætero non neget Pontificatum Romanum, vel alios Fidei articulos. *Schisma conjunctum cum Hæresi* est, quod præter separationem ab Ecclesia insuper in Fide dissentit, ut quia negat Pontificem Romanum esse Christi Vicarium, & Ecclesiæ Caput, vel Eucharistiam legitime distribui sub una specie &c. Engl n. 1.

Quæritur 4. utrum dari possit Schisma purum, & non conjunctum cum Hæresi? 5
1. 2. præctice quidem vix unquam dari purum Schisma, teste D. Hieronymo can. inter Hæresim 26. caus. 24. q. 3. ubi, Nullum, inquit, Schisma non aliquam sibi consingit Hæresim, ut rectè ab Ecclesia recessisse videatur. Engl hic n. 2. König n. 7. Reiffenstuel n. 4. Magnif. P. Schmier p. 2. de

de Delict. c. 3. n. 63. Absolutè tamen Schisma purum, & sine Hæresi dari potest, sed non diu. Gonzal. in c. 2. b. tit. n. 3. Wagnereck in c. 1. eod. V. diſos, Passerin. in c. un. in 6. n. 13. Vallens. hic n. 1. fin.

6 Et quidem quòd Schisma purum dari aliquamdiu sine Hæresi possit, patet ex descriptione ejusdem n. præc. Quòd verò dari sine hac non possit diu, constat exemplo Schismatis Anglicani, & aliorum Septentrionalium, cujus Rei, postquam recesserunt à Pontificis Romani obedientia, simul recesserunt à Fidei veræ dogmatis. Ratio à priori est, quia Schisma, ut n. 3. dictum est, est via ad Hæresim, & dum, insuper habitis Ecclesiæ Conſuris, pertinaciter detrectat obedire Summo Pontifici, tanquam universalis Ecclesiæ Capiti, tacitè disponit, ut Schismaticus profiteatur, eidem non esse obediendum, per quod fit Hæreticus. Addo tamen, ex Schismate oriri Hæresim non ex vi Schismatis, & necessariò, sed ex malitia Schismaticorum, ut patet in Orientalibus, qui à Romani Pontificis obedientia quidem sapius recesserunt, aliquamdiu tamen omnes Fidei articulos professi sunt.

7 Quæritur 4. quinam sint propriè Schismatici? n. tales sunt ij duntaxat, qui recedunt vel à Summo Pontifice, ei negando reverentiam, & obedientiam debitam, vel à cæteris Ecclesiæ membris, seorsim Oraciones, jejunia, & alias functiones spirituales, tanquam si essent corpus à reliqua Ecclesiâ distinctum, exercendo. Sylv. V. Schismaticus pr. Azor p. 1. l. 8. c. 20. q. 4. Sanch. l. 2. mor. c. 36. n. 2. Farin. prax. crim. q. 184. n. 3. Palao tr. 6. D. 4. p. 5. n. 2. Fagn. in c. quod à prædecessore 1. b. tit. n. 12. § 13. Passerin. in c. un. eod. in 6. n. 5. Pirhing hic n. 3. Schambog. n. 4. König n. 6.

Potest autem hoc fieri directè, vel indirectè. Directè se dividit ab unitate Ecclesiæ, qui expressè, & formaliter intendit non recognoscere Pontificem, ut Superiorem: indirectè, qui factò ipso ostendit non recognoscere, dum ita se gerit, ac si ei subjectus non esset. Et tales censentur esse 1. qui præsumunt absque debita autoritate congregare Concilium universale, aut ipsum, postquam per legitimam autoritatem est dissolutum, prosequuntur. Sanch. l. 2. mor. c. 36. n. 14. Suar. de Censur. D. 21. scilicet. 2. n. 13. Conink D. 30. dub. 5. n. 38. Delben. dub. 235. scilicet. 1. n. 13. Palao p. 5. cit. n. 3. Passerin. l. cit. n. 9.

8 2. Qui appellant à Sententia Summi Pontificis ad Concilium Generale, si per Concilium Generale intelligant illud, cui sua autoritate non præsit Summus

Pontifex; nam appellare ad Concilium, cui cum Capitis summa autoritate Pontifex ipse præsideat, est appellare ad ipsum Pontificem: & ideo id non est Schismaticum, licèt sit prohibitum sub poena Excommunicationis in Bulla Cœnz Caf. 1. Habet tamen talis appellatio saporem Schismatis; quia qui sic appellat, videtur sentire, quòd Concilium sit supra Papam, & quòd liceat à Papæ judicio recedere. Passerin. l. cit.

3. Similiter Schismatici habendi sunt Catholici existentes in Anglia, qui Regi exhibent obedientiæ signa, quibus restantur eum esse Christi Vicarium in Spiritualibus, quamvis interius sic esse nullo modo credant; quia junctio ab unitate Ecclesiæ, ejusque obedientia in opere externo consistit. Suar. n. 13. cit. Sanch. n. 14. Palao n. 3. Passerin. n. 15. Pirhing n. 4. not. 1. quo Schisma distinguitur ab Hæresi, quippe quæ necessariò errorem intellectus requirit.

Quæritur 6. quid requiratur, ut aliquis dicatur verè Schismaticus? n. 1. requiritur, ut recedat ab obedientia Summi Pontificis, & communione cæterorum fidelium quæ talium. 2. Ut hic recessus junctus sit cum pertinacia; quia verum Schisma est quædam rebellio in Summum Pontificem, vel Ecclesiâ. 3. Ut idem recessus, fiat quoad illa, quæ pertinent ad unitatem Ecclesiæ; nam verum Schisma est separatio ab unitate Ecclesiæ inter se, & cum suo capite. 4. Ut sic recedens agnoscat, eum, cui obedire detrectat, esse Caput Ecclesiæ, & verum Christi Vicarium. 5. Ut exerceat actum formalis inobedienciæ, h. e. ut obedire Pontifici noſit, licèt agnoscat eidem ex doctrina fidei esse obediendum.

Et hinc 1. non est propriè Schismaticus, qui quomocumque peccat mortaliter; licèt enim, quamdiu peccato isto tenetur, sit membrum Ecclesiæ mortuum, non tamen ex vi illius se separat ab unitate Ecclesiæ, quæ in Fide, & Sacramentorum usu, cum debita ad Christum, ejusque Vicarium Subjectione consistit. Reginald. l. 9. n. 258. Farin. prax. q. 184. n. 24. Bonacin. D. 3. q. 4. p. ult. §. 5. v. 3. propos. 1. Palao tr. 6. D. 4. p. 5. n. 10.

2. Qui solummodo est Excommunicatus; quia à fidelium communione non ipse se separat, sed separatur. Farin. n. 26. Passerin. in c. un. cit. n. 10. Wiefner hic n. 5. cum cit.

3. Qui recedit ab obedientia unius Episcopi, & Diœcesis communicatione, si perseveret in obedientia Papæ, & in communicatione cum alijs Ecclesijs. Azor p. 1. l. 8. c. 20. q. 4. Sanch. l. cit. n. 13. Farin. n. 27. § 30. Pajio n. 6. Passerin. n. 12. Engl hic n. 6. Pirhing n. 3. coroll. 3. Schambog.

Schambog. n. 7. König n. 4. Wiestner n. 6. Reiffenstuel n. 6. Ratio est, quia verè, & propriè dictum Schisma importat separationem ab Ecclesia Catholica & universalis, ejusque capite. Neque obstant *can. scire 7. caus. 7. q. 1. & can. loquitur 18. caus. 24. q. 1.* ubi dicitur Schismaticus, qui à suo Episcopo, & solis membris Ecclesie Diocesis particularis se separat; nam textus isti, & similes intelligi possunt de Summo Episcopo, & Ecclesia universalis: vel si urgeas, eos intelligendos etiam de Episcopo inferiore, responderi potest, tales dici Schismaticos latè tantum, & impropiè, non etiam strictè. Schambog. l. cit.

13 4. Qui agit solummodo contra præceptum, vel prohibitionem Papæ, eò quòd ipsi videatur difficile & arduum, vel extra Pontificis potestatem, ut si iustus nolit v. g. arma deponere, alienum restituere &c. quia hic potest, adhuc recognoscere Pontificem tanquam Caput Ecclesie, & cum ipso, ac cæteris Ecclesie membris communicationem habere: & hinc propriè non Schismaticus, sed inobediens erit; aliàs quilibet transgressor præcepti Ecclesiastici esset Schismaticus, quod non est dicendum. S. Thom. 2. 2. q. 39. art. 2. Cajet. *ibid. dub. 2.* Azor c. 20. cit. q. 4. Sanchez n. 3. Farin. n. 11. Palao n. 7. Passer. n. 10. Vall. *hic n. 1. fin.* Pirh. n. 3. coroll. 2. Schambog. n. 5. König n. 5. Wiestner n. 7. Reiffenstuel n. 5.

14 5. Qui Papæ recusat subesse, & obedire, quòd persona ipsius videatur sibi suspecta, vel odiosa, in odium, & vindictam illius. Azor q. 4. cit. Pirh. l. cit. Engl. n. 6. Schambog. n. 5. Quod multò magis procedit, quando probabiliter credit, talem non esse verum Pontificem, vel an verus sit, probab. liter dubitat, ut sit, quando duo electi sunt, & non constat, quis ex illis ritè electus sit, prout contingit tempore Urbani VI. tunc enim Schismaticus non erit, qui nulli adhæret, sed utrique obedientiam denegat, quantumvis à parte rei unus eorum sit verus Pontifex, modò paratus sit obedire illi, quem Concilium Generale, ad quod eo casu recurrendum erit, declaraverit esse verum, & legitimum Pontificem. Abb. *pr. h. tit. n. 2.* Barbof. *ad Rubr. eod. n. 6.* Passerin. *in c. un. eod. in 6. n. 11.* König n. 5. cum cit.

15 6. Qui Papam non recognoscit, ut Dominum temporalem alicujus Provinciæ, vel à cæteris Ecclesie membris se sejungit, quatenus constituunt Rempubliam mercè civilem; quia adhuc potest conjungi Pontifici, quatenus est Caput Ecclesie, & membris ejus, ut talia illa sunt. Sylv. *V. Schismaticus pr.* Azor c. 20. cit. q. 4. Sanch. c. 36. n. 4. Palao p. 5. n. 8.

Gonzal. *in c. 2. h. tit. n. 4.* Passerin. n. 12. König n. 5. Wiestner n. 8. Reiffenstuel n. 5.

Quæritur 6. quale peccatum sit Schisma, & quæ illius Pœna statuta à Jure? est peccatum gravissimum, nec admittit parvitatem materiæ; quia malitia illius consistit in superbia, & contemptu Ecclesie, cujus unitatem, quantum est ex se, scindit: quæ malitia tota reperitur, in quacunque re fiat ab ea unitate recessus Valent. 2. 2. D. 3. q. 15. p. 2. pr. Bonacin. D. 3. de Charit. q. 4. p. ult. §. 5. propof. 2. Palao tr. 6. D. 4. p. 5. n. 5. Sanch. l. 2. mor. c. 36. n. 9. Wiestner *hic n. 8.* Hinc meritò in ejus criminis reos gravissima per SS. Canones constituta pœna sunt.

Et quidem 1. Excommunicatio major *can. nulli 5. dist. 19. & can. de Liguribus 43. caus. 23. q. 5.* quæ ipso Jure lata, & Sedis Apotolice absolutioni reservata est per *Bullam Cœna cas. 1. fin.* Azor p. 1. l. 2. c. 20. q. 5. Sanch. l. 2. c. 36. n. 11. Suar. de Censur. D. 21. sect. 2. à n. 12. Palao tr. 6. D. 4. p. 6. n. 4. Barbof. *in c. fin. h. tit. n. 6.* Gonzal. *in c. 2. n. 5.* Wagnereck *in c. 1. V. factas fin.* Passerin. *in c. un. eod. in 6. n. 15.* Vallens. *hic n. 2.* Engl. n. 3. Schambog. n. 13. König n. 9. Wiestner n. 9. Reiffenstuel n. 9. Tangit Excommunicatio hæc solum Schismaticos propriè dictos, quos descripsi n. 9. non verò impropiè tales, seu illos, qui in re una tantum, vel altera recedunt ab obedientia Papæ, & generaliter eum recognoscunt, ut Superiorem, & Vicarium Christi, ut contra nonnullos eum communi advertit Azor l. cit. q. 5. Sanch. n. 12. Suar. n. 12. §. 13. Palao n. 7. Pirh. n. 4. not. 1. Neque illà afficiuntur Schismaticorum receptatores, fautores, & defensores; quia in suprà dicta Bulla non exprimentur, cons. cum verba ejus pœnalis sint, ad istas Excommunicatio hæc extendi non debet. Sanch. n. 16. Suar. n. 14. Pirh. not. 2. König n. 9. Incurrunt tamen isti Excommunicationem non reservatam, per textum *c. un. h. tit. in 6. & Const. Pauli IV. incipit Cum ex Apostolatus*, ubi excommunicantur, aliisque pœnis afficiuntur fautores Schismaticorum, ut notantur Decian. tr. crim. l. 5. c. 65. n. 6. & c. 67. n. 2. Farin. *prax. q. 184. n. 17. §. 18.* Palao p. 6. cit. n. 7. Gonzal. *in c. 2. h. tit. n. 5.* Passerin. *in c. un. cit. n. 29.*

2. Inhabilitas ad Beneficia, & Dignitates Ecclesiasticas præsertim Episcopalem, imposterum obtinendas *c. quia diligentia 5. de Elect.* manetque ista probabiliter etiam post peractam poenitentiam, & Schismatis abjurationem, ut contra nonnullos meliùs docent Azor c. 20. cit. q. 8. Sanch. c. 36. n. 18. Suar. D. 43. de Censur.

sur. *sect. 2. n. 7.* Farin. *q. 184. n. 36.* Palao *p. 6. n. 12.* Barb. *in c. 2. h. tit. n. 4.* Gonzal. *ibid. n. 5.* Passerin. *in c. un. cit. n. 20.* Pirh. *hic n. 5.* Wiestner *n. 10.* Reiffenst. *n. 10.* & colligitur ex *c. quia diligentia cit.* ubi electus in Episcopum, abjurato Schismate, *dispensativè* permittitur confirmari. ergo signum est inhabilem remansisse. Porro in hac inhabilitate dispensat solus Pontifex, vel qui potestatem ab eo specialiter habet, si Schisma publicum sit, ut contra Abb. *in c. 2. h. tit. n. 7.* Decium. *in c. at si Clerici 4. §. de adulterijs n. 124.* de *Jud. c. & in c. quia diligentia cit. n. 17.* Lambertin. *p. 1. l. 2. q. 9. art. 8.* melius docet Garc. *p. 11. de Benef. c. 10. n. 164.* Sanch. *n. 18. cit. Farin. n. 36. fin. Bonacin. D. 3. q. 4. de Charit. p. ult. §. 5. n. 10.* Palao *p. 6. n. 13.* Pirhing *n. 5.* quia ejus est solvere, cujus est ligare. Dixi autem, si Schisma sit publicum; nam si occultum sit istud crimen, dispensare in illo posset Episcopus ex vi *Trid. sess. 24. c. 6. de reform.* ubi conceditur Episcopis potestas dispensandi in casibus, & Irregularitatibus occultis, & excipitur sola Hæresis. Imò Garc. *l. cit. n. 162.* putat, Schismaticum occultum nullam incurere inhabilitatem: quod probabile existimat Palao *l. cit. n. 14.* & dat rationem; quia poena inhabilitatis non cuiuslibet Schismatico videtur imposita, sed publico & manifesto, qualis erat Episcopus in *c. quia diligentia cit.*

3. Bonorum confiscatio: item privatio Beneficiorum, Officiorum, Honorum, ac Dignitatum Ecclesiasticarum prius obtentorum, ut vult Rebuff. *prax. Benef. tit. de mod. amit. Benef. Flamin. l. 3. de resign. q. 1. n. 36.* Farin. *q. 184. n. 42.* qui pro se adducunt *can. nos consuetudinem 8. dist. 12. c. quia diligentia cit.* & præcipuè *c. un. h. tit. in 6. ibi.* Omnibus Beneficij Officij &c. perpetuò privantes, & inhabiles reddentes ad habenda. Sed dicendum, si Schisma Hæreticè conjunctum non sit, privationem Beneficiorum, Officiorum &c. ipso facto non inducere; quia *can. nos consuetudinem*, & *c. quia diligentia cit.* non loquuntur de Beneficij antea obtentis, & *c. un.* loquitur tantum in casu speciali, quo postposita Electione Canonica unius Pontificis alius eligitur: & esto, illius dispositio universaliter intelligenda foret, tamen postea per *Extrav. un. int. comm. h. tit.* excepta bonorum confiscatione, est penitus revocata, ut notat *ibid.* Barbof. *n. 2.* Et ideo negativam sententiam merito tenent Garc.

c. 10. cit. n. 151. Sanch. *c. 36. n. 19.* Palao *p. 6. n. 15.* Pirhing *n. 7.* Wiestner *n. 10.* Reiffenstuel. *n. 11.* Magnif. P. Schmier *p. 2. de Delict. c. 3. n. 65.*

4. Infamia, & Irregularitas, non quidem juris, cum de ea nihil reperitur expressum in Jure, sed facti tantum, ob enormitatem criminis, quæ proinde, isto per poenitentiam sublato, cessat, imò non inducitur, nisi crimen notorium sit, *Suar. de censur. D. 43. sect. 2. n. 7.* Bonacin. *D. 3. q. 4. de Charit. p. ult. §. 5. n. 12.* Sanch. *c. 36. n. 20. fin. Farin. q. 184. n. 42.* Barbof. *in c. 1. h. tit. n. 5.* Passerin. *in c. un. eod. in 6. n. 17.* Pirhing *hic n. 8.* Schambog. *n. 8.* Wiestner *n. 11.* Magnif. P. Schmier *p. 2. de Delict. c. 3. n. 67.* & ratio est, quia talis infamia, & Irregularitas provenit ex quovis crimine notorio depositione digno. Quodsi tamen Schisma adjunctam habeat Hæresim, tunc ille Schismaticus, utpote Hæreticus, etiam incurret Irregularitatem ipso Jure, quæ proinde, etiam Schismate tali ejurato, perseverat, ut dictum est *Tit. præc. n. 104.*

5. Privatio Ecclesiastica Jurisdictio *11* nis *can. Novatianus 6. §. qui ergo caus. 7. q. 1. can. didicimus 31. pr. caus. 24. q. 1. c. quod à prædecessore 1. h. tit.* & hinc irritæ sunt collationes Beneficiorum, alienationes rerum Ecclesiasticarum, Ecclesiarum uniones &c. ab Episcopis, vel alijs Prælati Schismaticis factæ. *S. Thom. 2. 2. q. 19. art. 3.* Azor *p. 1. l. 8. c. 20. q. 9. §. 12.* Farin. *q. 184. n. 43.* Palao *p. 6. cit. n. 1.* §. 18. Vivian. *in c. 1. h. tit. pr. Fagn. ibid. n. 1.* Barbof. *n. 1.* Gonzal. *n. 2.* §. 7. Vallent. *hic n. 3.* Zœf. *n. 2.* Honor. *n. 5.* Engl. *n. 5.* Pirhing *n. 9.* Schambog. *n. 15.* König *n. 10.* Wiestner *n. 12.* Reiffenstuel *n. 13.* Magnif. P. Schmier *l. cit. n. 66.* Verum, ut ejusmodi privatio Jurisdictionis effectum habeat, necessaria est saltem sententia declaratoria criminis, ut patet ex dictis *Tit. præc. n. 112.*

6. Suspendio ab usu, & exercitio *2* Ordinum, à Schismatico, qui publicè, & nominatim denunciatus est, scienter receptorum *can. ordinationes 5. caus. 9. q. 1. c. quod à prædecessore 1. & c. fin. h. tit.* Gloss. *in c. 1. cit. V. irritus*, Barbof. *ibid. n. 3.* §. seqq. Fagn. *n. 2.* Wagnereck *V. factas*, Gonzal. *n. 1.* & *c. 2. n. 1.* §. 6. Vivian. *ad dict. c. 2. p. 2.* Passerin. *in c. un. h. tit. in 6. n. 17.* Vallent. *n. 13.* Zœf. *n. 2.* Honor. *n. 5.* §. 7. Schambog. *n. 15.* König *n. 10.* Wiestner *n. 13.* Reiffenstuel *n. 14.*